

Gregus László, tanár, pszichológus

oktatás

Oktatási buktatók

Mire készíti fel diákokat, és mire nem a ma oktatási rendszere? Amire biztosan nem: a jövő kihívásaira.

Érden – a felsőoktatás kivételével - minden iskolatípus megtalálható a bölcsődétől a gimnáziumon át a szakképzésig. Az érdi polgár elégedett lehetne, hogy gyermeke, gyermekei a nekik megfelelő oktatási rendszerben készülhetnek fel az életre. De nem így van, nem vagyok elégedett a közoktatási rendszerrel, a KLIK, a NAT és a NER világával, problémám van, mint öt gyermekes szülőnek, mint 43 éve tanító pedagógusnak, mint baloldali politikusnak. Legfiatalabb gyermekem még óvodás, a legidősebb, aki még tanul, egyetemre jár.

Az eltelt évek alatt megismertem az általános iskolát, megfigyeltem hogyan működik a Vörösmarty Gimnázium, végig éltem számtalan módszert, programot, kísérletet, innovációt, fejlesztést és visszafejlesztést.

Pedagógusként az látom, hogy az Amerikai Egyesült Államoktól Kínán át Magyarorszáig a világ szinte minden országában arról beszélnek, hogy alapjaiban kell megreformálni az oktatást. Az elsajátított ismeretek segítségével számtalan célnak, elvárásnak kell megfelelni, elsősorban annak, hogy az emberiség, benne a felnövekvő fiatalság, alkalmazkodni tudjon a 21. század kihívásaihoz. A tankötelezettség leszállítása, a szakképzés tönkretétele, az

esélyteremtő programok szétverése éppen ellenkező irányban hat, ezt sokan úgy értékeljük, hogy a kormány tudatosan törekszik a társadalom lebontására.

Az iskolák központosítása, a KLIK létrehozása zsákutcának bizonyult, meg kell szüntetni és helyre kell állítani a magyar hagyományoknak megfelelő önkormányzati fenntartást. Fejlesztésközpontú Nemzeti Alaptantervre, az iskolák, diákok és pedagógusok sokszínűségét elismerő és támogató fakultatív kerettantervekre, versengő és választható tankönyvek és taneszközök rendszerére, az iskolák önállóságára van szükség.

Politikusként úgy látom, hogy az Orbán kormány oktatáspolitikája katasztrófa-hoz vezet. A legújabb európai statisztika alapján újabb mélypontra jutottunk, minden nyolcadik gyerek kihullik a magyar közoktatástól. Ezzel az uniós ragsor utolsó harmadába került Magyarország, és komoly lemaradásban vagyunk a visegrádi országokhoz képest is. Orbánék szándékosan szorítják ki a szegény családból jövő és a tanulási nehézséggel küzdő gyerekeket az iskolából. Az oktatás minősége meghatározza az ország jövőjét. A mai oktatáspolitikai nem segíti a társadalmi mobilitást, nem teremt esélyegyenlősé-

get, hanem konzerválja a társadalmi egyenlőtlenségeket.

Elvárjuk, hogy a kormányban legyen az oktatásért felelős miniszter, egy olyan modernizációs folyamat induljon el, amelynek a diákok, szülők, pedagógusok nemcsak elszenvedői, hanem aktív részesei is a változásoknak, ahol az oktatáskutatók, a szakmai-, a civil-, és szakszervezetek véleménye alapján széleskörű politikai és társadalmi konszenzus jön létre a legfontosabb teendőkről.

A folyamat pénzügyi és jogi feltételeit a kormánynak kell biztosítani. Célunk, hogy a jelenlegi rendszer gyökeres átalakítása után a legjobb európai példákat követő, korszerű és mindenki számára elérhető tudást biztosító oktatást hozzunk létre. Olyat, amelynek célja a fiatalok sokoldalú képességeinek és tehetségének kibontakoztatása, a sikeres élethez és munkavégzéshez szükséges kompetenciák megalapozása, a személyiség fejlődésének támogatása. Olyat, ahol a kreativitás, a közös tevékenység, a modern technológia felhasználása önálló gondolkodásra, a szociális képességek elsajátítására nevel, ahol az oktatás esélyt teremt, és csökkenti a társadalmi hátrányokat. Minden gyermek számára biztosítani kell a jó színvonalú, világnézetileg semleges alapszintű oktatáshoz való hozzáférést.

De az a legfontosabb, amit apaként gondolok a közoktatásról, az iskolákról, az az, hogy érezze jól magát az iskolában a gyermek!

Hisszük, hogy élhető társadalmunkat a gondolkodni képes és párbeszédre hajlandó polgárok tevékenységére alapozva lehet csak felépíteni.

Érdemi és konstruktív párbeszéd útján keressük a választ a közélet – elsősorban városunkat érintő – nyomasztó kérdéseire.

Ehhez minden eszköz saját erőforrásokból és adományokból születik.

Ha egyetért célkitűzéseinkkel, akkor csatlakozzon hozzánk, támogassa munkánkat adományával!

facebook.com/erdi.kozeleti.kerekasztal
számlaszám: 16200223-10097092

Kiadja a Közéleti Kerekasztal Egyesület. Felelős kiadó és szerkesztő az egyesület elnöke.

Elérhetőségek:
kozeletikerekasztal.hu
ujsag@kozeletikerekasztal.hu
Nyomtatják és terjesztik a kerekasztal lovagjai és a szimpatizánsok.

s rendezni végre közös dolgainkat

kerekasztal

közéleti lap - II. évfolyam 1. szám - 2019. március

Ünnep és városi megemlékezés

Az érdi Közéleti Kerekasztal Egyesület

és az érdi ellenzéki pártok

2019. március 15-én 11.00 órától

ünnepi megemlékezést tartanak

Széchenyi István mellszobránál,

a Széchenyi téren

(a Vörösmarty Gimnázium előtt,

Érd felső körforgalomnál).

A megemlékezésen, rövid emlékműsort

követően, beszédet mond

dr. Csőzik László

önkormányzati képviselő,

az egyesület elnöke.

A mi Március 15-énk

Minden érdi polgárt szeretettel várunk egy tiszteletteljes főhajtásra a hősök emléke előtt.

Helyezzünk el együtt egy-egy szál virágot, tűzzük ki büszkén a kokárdát és mutassuk meg, hogy mit jelent számunkra a szabadság!

Dr. Csörgő Tibor, ornitológus

Városi madarak: Hova tűntek a fekete rigók?

Az elmúlt hetekben megszaporodtak azok a hírek, amelyek a városi, kertvárosi madarak megfigyeltetéséről szólnak, több erdőlakó a feketerigók eltűnését tette szavá. Megkérdeztük a neves szakértőt.

Az elmúlt évszázadokban felgyorsult az urbanizáció, egyre több ember él nagyobb településeken. Nemcsak az emberek költöznek be a falvakból a városokba, de sok állatfaj is. A lakott települések egyre távolabb kerülnek a természetől, kevés a zöldfelület, a madarak számára a fészkelőhely és a táplálék. De vannak olyan madárfajok, amelyeknek megfelelő ez az élőhely. Az eredetileg sziklafalakon költő fajok, így a szirti galambból háziasodott házigalambok nagy tömegben minden városban megtalálhatóak, vagy a szintén sziklafalakon költő sarlós fecskék, molnárfecskék. Az eredetileg bokros-fás területeken előforduló faj, a fekete rigó, a 19.

században kezdett beköltözni Londonba, Párizsba, Budapesten a múlt század 30-as éveiben jelent meg. A hazai állomány régebben részleges vonuló volt, többségük az Appennini-félszigeten telelt, a többiek helyben maradtak, és a város nyújtotta előnyök miatt oda húzódtak be telelni, majd fészkelni is. A melegebb mikroklima, az elérhető táplálék, a madáretetők, a kommunális hulladék, (a lehulló termés) vagy a kutyák maradéka lehetővé tette, hogy télen is jó kondícióban maradjanak, és korán tudjanak költeni.

A vonuló egyedek még a telelőhelyen tartózkodnak, amikor a városiak már költenek. A vonulási hajlam azonban örök-

"Akik arról győzködnék bennünket, hogy a biztonság növelése csakis a szabadság rovására történhet, rendszerint mind a kettőtől meg akarnak fosztani."

Timothy D. Snyder
1969-, történész

1848–49 érdi eseményei

Érd környéke 1849. január 3-án egy véletlen kapcsán vált csatahellyé. A haditanács határozata értelmében január 3-án az érdi és a budaörsi dandárokat áthelyeztem Budára, a sós-kút Budaörsre (...), meghagyván különösen az érdi dandárnak, hogy előcsapatait csak azután vonja be, amikor ezeket a Tétényi dandár a maga kebeléből felváltotta.

Az érdi parancsnok ez utóbbi elővigyázati rendszabályra nem ügyelt, bevonta előcsapatait, mielőtt felváltásukra a Tétényből kiindított osztagok beérkeztek, és megkezdte visszavonulását Buda felé anélkül, hogy a verőfényes délben észrevette volna azt az osztrák hadtestet, mely Martonvásár felől előnyomulva követte őt. Csak a szerencsés véletlen mentette meg a tétényi dandárt egy váratlan ellenséges rajtaütéstől.

Egy huszárosztag még éppen idejében vetette magát a vértések elé, akik a tétényi dandártól felváltásra Érd felé kiküldött magyar előcsapatokra törtek és ezeket egészen Tétény tövéig nyomon üzték. Kemény összecsapásra került sor.

Görgei Artúr

A teljes memoár adalékokkal »

erdlako.hu/kerekasztal

környezetünk

Szabó István, EMBA

gazdaság

A gazdaság állapotának figyelemmel kísérése

A gazdaság állapotának figyelemmel kísérése, az adatokból látható és kikövetkeztethető trendek és tanulások nemcsak a szakértőket és szakmabelieket, hanem az ország lakosságának szélesebb rétegeit is kellene, hogy érdekelje. Végül is, "csak" a saját és családjuk jövőjének alakulásáról van szó...

Sajnos, az érdektelenségen és az ehhez szükséges ismeretanyagon kívül, a feladatot roppant mód megnehezíti a téma túlpolitizálása és a tendenciózus adatközlés és értelmezés. Olyan időket élünk, mikor a propagandagépezet gyakorlatilag minden hírt igyekszik a megadott cél szolgálatába állva értelmezni és a harsány trombitaszó és dobpergéses éljenzés, "jól teljesít" sulykolása közepette elvesztődnek a józan, objektív hangok. Nem hallgatható el az sem, hogy a nem megalapozott "lesajnálás"

és a "minden rosszabb, mint volt" attitűd és szemlélet sem visz jó irányba és a szakmaiság helyett a témát az érvelés nélküli átpolitizált véleménynyilvánítás terévé silányítja.

Talán, szerencsésebb volna az adatok és trendek száraz ismertetésére korlátozódni a közmédiában. Mindannyiunk érdekét szolgálná az, hogy a napi politikai vitát és kötelezővé vált konfrontatív állásfoglalásokat száműzni erről a területről.

Az Kerekasztal honlapján közölt vázlatos elemzésben, megpróbálom összefoglalni azokat a szempontokat, melyek megkérdőjelezik a feltétlen hurráoptimista szemléletet és árnyalni azt, rávilágítva az említett feszültségforrások már meglévő jeleire és azok könnyen kiszámítható hatásaira.

a cikk » erdlako.hu/kerekasztal

Teflák Örs, doktorandusz

elvira

Legyen az Elvira major hungarikum!

Már évek óta szó van arról, hogy a nemzetközi hírű, érdi gyümölcs-génbank egyes területein ipari park létesüljön.

Sokáig emlékezetes marad az a tavalyi közgyűlés, amikor kizárólag zöld aktivisták fellépésének köszönhetően menekült meg az Elvira major attól, hogy T. Mészáros András és cinkosai átminősítsék a területet, és tönkre tegyék hetven év kimagasló szakmai munkáját. Hiszen az Elvira major nemcsak az érdiek kedvenc gyümölcsöse, hanem egy európai jelentőségű génbank, egy világviszonylatban is kivételes érték. Egy olyan nemzeti kincs, amire joggal lehet büszke városunk valamennyi lakója. Az itt őrzött 2500 (!) gyümölcsfajta, a törzsültetvények és a megfelelő körülmények között őrzött ún. törzsanyag lehet az egyik kulcsa annak, hogy gyermekeink, unokáink a klímaváltozás hatásait túlni képes gyümölcsfajtákra találjanak.. Mi csoda érték az az intézet, ahonnan a Magyarországon szaporításra engedélyezett gyümölcsfajták 50%-a származik? Mennyire jelentős az a szakmai munka, ahol 220 almafajta, majd' 2000 csonthéjas fajta és 360 héjas gyümölcsfajta által alkotott génbankot őriznek? Kell-e Érden, vagy Magyarországon bárkinek magyarázni, hogy mi az érdi bőtermő? És bizony a bőtermőnek is az Elvira major a szülőhelye, az otthona.

Tudta például, hogy gyakorlatilag az

összes magyar faiskola és gyümölcsültetvény Elvira majorból származik?

Tudta, hogy az érdi bőtermőből exportált évi több ezer tonna az ország legnagyobb frissgyümölcs bevételeit jelenti?

Nos, erre a felbecsülhetetlen értékű területre szeretett volna az azóta újabb mélységeket elérő Bács István akkumulátorgyárat telepíttetni. Ugye emlékeznek arra az emlékezetes jelenetre, amikor kettő darab névjegykártyát lobogtatva gyalázott mindenkit, aki megakadályozta az akkumulátorgyár Elvira majorba költözését?

Közeledik az évfordulója, hogy tavaly márciusban beadtuk a helyi értéktár számára kérvényünket, miszerint legyen az Elvira major érdikum – szinte hihetetlen, de ezt korábban senki nem tette meg, hiába hatályos a törvény 2012 óta. Hónapokig válaszra sem méltattak, majd ősszel megtudtuk, hogy szakértői véleményekkel kell a major és az ott folyó tevékenység értékét alátámasztanunk. Hiába gondoljuk, hogy nonszensz, hogy Érden bárkinek magyarázni kelljen az Elvira major jelentőségét, a szabály, az szabály. És itt ért bennünket a meglepetés, hogy mennyire körülményes akár csak egyetlen ilyen szakvélemény beszerzése. Aki hallott a CEU,

vagy az MTA ügyéről, az el tudja képzelni, miféle nyomás alatt tarthat a NER teljes szakmákat, ha egy olyan magától értetődő szakmai anyag beszerzése is hetekig-hónapokig tartó munka, aminek semmi másról nem kellene szólnia, csak az Elvira major értékeiről. Kitartásunkat azonban úgy tűnik, hogy siker koronázta, így ismét beadjuk a helyi értéktár bizottság számára a szükséges dokumentációt. És nem állunk meg! Az Elvira major, a génbank, az ott folyó nemesítő munka, az ültetvények és persze az érdi bőtermő nemcsak azt érdemlik meg, hogy érdikum minősítést kapjanak, de hungarikummá is kell válniuk. Ezért intéztünk írásbeli kérdést Nagy István agrárminiszterhez, és ezért indítottunk petíciót, hogy minél több érdi és Érd környéki aláírással támogathassuk meg a kérelmező eljárást. Természetesen minden más törvényes módszert is igénybe fogunk venni, hogy a major és az azt körülvevő puffer zóna lehető legmagasabb szintű védelmét, sérthetlenségét biztosíthassuk. Hiszen nincsenek illúzióink, pontosan tudjuk, hogy a fideszes városvezetés nem tett le arról a tervéről, hogy a major közvetlen szomszédságába telepítsen ipari parkot.

A fejleményekről természetesen mindenkit tájékoztatni fogunk, addig is itt van lehetőség a petíció aláírására:

» helyiugyek.hu/legyen-hungarikum-az-erdi-elvira-major

Mangel Gyöngyi, újságíró

csatorna

média

Az Érdi Újság és a maffiafilmek

A lap a szennyvízcsatorna-beruházásról szóló interjúbán bemutatta, hogyan lehet elkerülni az objektív tájékoztatást.

Az érdi Közéleti Kerekasztal Egyesület szerény lehetőségei ellenére kiadott egy újságot. Az első szám esetében a cikkeik írása, a szerkesztés, az tördelés és a terjesztés önkéntes munkán alapult, a nyomtatás költségei miatt a saját zsebünkbe nyúltunk és ez így történik a továbbiak esetében is. De miért kell saját lapot kiadni és eljuttatni az érdi lakosok többségéhez, amikor a városnak van saját sajtóterméke, az Érdi Újság, hivatalosan Érd megyei jogú város hetilapja, ami közpénzből, vagyis a mi adóforintjainkból készül. Lapozom az Érdi Újság február 13-i számát, amit a Lokál című bulvárújságba csomagolva dobtak a postládámba. A lap egyik cikke jól példázza, hogy mennyire egyoldalú a tájékoztatás Érden is.

Tények és tévhitek a csatornázásról

címmel olvasható egy hosszú interjú Simó Károly alpolgármesterrel, aki hosszasan magyaráz a beruházásról, és közben „az ellenzékre” is időt pazarol. Köztudott tény, hogy Érden elkészült a település csatornahálózata, ami fontos lépés egy város életében, hiszen nem mindegy, hogy a háztartások szennyvize a talajba jut vagy a tisztító telepre. Az is köztudott, hogy a szennyvízhálózat kivitelezését, az anyagi elszámolást sokan bírálták, a kifogásokról majd a hozzáértők írják meg a részleteket. Magáról a beruházásról Simó Károly annyit mond, hogy a 2006 előtti városvezetés a csatornaberuházást nem tudta megvalósítani, amit a 2006 utáni Fideszes vezetés megtett. Az alpolgármester hosszán fejtegeti azt, hogy a beruházásból megmaradó összeg nem jár vissza, mint más települések eseté-

ben, csak visszaadható. Nem lennék meglepve, ha ez a bizonyos „visszaadható” összeg pont az önkormányzati választások előtt érkezne meg a csatorna hozzájárulást befizetők részére. Bár az alpolgármester név szerint emleget két korábbi városvezetőt, nem tisztázza, hogy kikre gondol, amikor „ellenzéket” emleget, így többszámban. Szerinte 2006 előtt „zöldfülű és alkalmatlan emberek vezették a várost, akik éveken át hitegették az érdieket, végül csődöt mondtak. A mostani ellenzék „bosszús, bosszúvágyó és frusztrált politikai csoport, akiknek a város fejlesztésével kapcsolatban semmilyen értékelhető elképzelésünk sincs, akik hazugságokkal tömik az emberek fejét, erre építik választási kampányukat.” Simó Károly a csatorna-beruházás miatt kirótt 1,4 milliárd forintos bírságról azt állította, hogy ez is ugyanannak a hazugságtörténetnek a része, amit bő egy éve terjeszt az ellenzék. Szerinte „volt ugyan egy látszólagos pénzügyi vita a brüsszeli bürokráciával, de ez csak

Segesdi János, érdlakó

vízgazdálkodás

Építünk, de mit, minek és mennyiért?

Örül az érdi polgár, hogy megépül a vízelvezető hálózat, a megoldás viszont számtalan kérdést vet fel.

Tettem egy rövid körutat Érden, és ez alatt fogalmazódott meg bennem ez a három kérdés a városban folyó építkezésekről. Lendületben van a város, gőzerővel folynak az építkezések, építenek utakat, járdákat és vízelvezető árkokat, azonban a vízelvezetés munkálatai számos kérdést vetnek fel. Érd dimbesdombos területen fekszik és a dombor-

zati viszonyok miatt nem egyszerű, sőt mondhatjuk igen nehéz jó és mindent kielégítő, korrekt megoldást találni a csapadékvíz elvezetésére. Ezért lenne nagy jelentősége, hogy megfelelő szakértelemmel, előzetes vizsgálatok után, átgondolt tervezéssel és kivitelezéssel valósuljanak meg ezek a beruházások. Ezen a területen is vannak olyan alap-

hatalomtechnikai játszma és nyomsgyakorlás”, a Brüsszelből küldött ellenőrökről pedig a „maffiafilmek” jutnak az eszébe, más szóval az uniós ellenőrzés az maffiatevékenység. Ha komolyan gondolja, nagy a baj. Végül, ismét az „ellenzék” ostromozása következik: „a csatornaberuházás elszámolása miatti támadásokról csak a vak nem láthatja, hogy az uniós és az önkormányzati választások közeledtével a semmilyen eredményt felmutatni nem tudó, az érdi közügyekben csak választás előtt megnyilvánuló ellenzékiek az érdi polgárok megtévesztésével, rémhírterjesztéssel próbálnak pozíciót nyerni, és elfogadhatatlan az emberek aljas indokból elkövetett megtévesztése, ez politikai uzsorászkodás, a közéleti megnyilvánulás legalja.” Így kell megsemmisíteni az ellenzéket, érvek, tények és adatok helyett rágalmozó jelzőkkel, mocskolódással. De pontosan kiket és miért is? Olyan dolgokkal vádolni embereket, amit nem tettek, nem mondtak, sőt nem is gondoltak?

Mondanom sem kell, hogy a hosszú beszélgetés ellenére számtalan kérdés nyitott maradt. Az „ellenzék”, bárkire is gondoljon Simó úr, nem szólalhatott meg, sem a korábbi városvezetés valamelyik tagja, sem az ellenzéki önkormányzati képviselők, sem a kivitelezést, vagy az elszámolást bíráló szakértők, sem az érdi ellenzéki pártok képviselői. Mindez az objektív tájékoztatás alapelveit semmibe véve, a mi adóforintjainkból válósult meg. Talán itt az ideje lenne az Érdi Újság szerkesztősége előtt is tüntetni.

**A cikk hivatkozásokkal:
» erdlako.hu/kerekasztal**

Aki bővebben szeretne a csatornaépítésről és a pénzügyekről tudni, olvassa el az Átlátszó érdi tudósítójának, Kis Zoltán kitűnő és alapos írását:

Mindössze 12 ezer forintot adnának vissza az érdi lakosoknak a csatornapénzekből

» orszagszerte.atlatszo.hu/szerzo/kiszoltan

vető szabályok, amiket mindenképpen érdemes szem előtt tartani.

Az első ilyen szabály az, hogy a befogadó helytől kell elkezdni a rendszer kiépítését. Ez valamiért a jelek szerint városunkban nem jött szóba, hogy miért, nem tudom. A településen össze-vissza, több helyszínen, egyszerre kezdték az árkokat építeni, aminek az lett a következménye, hogy az alacsonyabban fekvő részeket előntötte a főntről hirtelen rájuk ömlő víz. Szakadó esőben ezért jelennek meg a város különböző pontjain a homokzsákok, amikkel az emberek az értékeiket próbálták menteni.

A másik, amit figyelembe kellett volna venni, az a várható víz mennyisége, ez azért is fontos, mert a még üres telkek egyre nagyobb százalékát építik be. Az építkezők kényelmi vagy más szempontok miatt a talajt egyre nagyobb felületen fedik le a házak előtt vagy a kertjükben díszburkolattal, parkolóhelyet, kocsibeállót alakítanak ki. Ezt a tendenciát aligha lehet megállítani. Van egy helyi rendelet arról, hogy a tulajdonok a telkeken keletkezett csapadékvizet kötelesek a saját területükön elszikkasztani, de ennek idáig a városvezetés nem tudott érvényt szerezni. Az utcára kiengedett esővíz pedig csak növeli a problémát.

A harmadik elv az, hogy az elvezető rendszert úgy kell kialakítani, hogy a víz akadálytalanul jusson el a befogadóig. Nem célszerű olyan szűk keresztmetszetek kialakítása a rendszerben, amik a víz feltorlódását és az árokból való kiömlését eredményezi. Természetesen vannak még más fontos szabályok is, mint a meder lejtésének kialakítása. Hiszen, ha túl gyorsan szalad le a víz, akkor a hordalékot nem viszi magával, ha pedig túl lassú a víz mozgása, akkor az árok mocsarassá válhat. Egy olyan városban, ahol valóban jól működik a vízelvezetés, ezt nem kell elmagyarázni, hiszen a csapadékvíz-elvezetés gravitációs elven működő szennyvízhálózathoz hasonló módon épülhet, Érden viszont nem így végzik a munkákat.

Ezért fogalmazódtak meg bennem a fenti kérdések: Mi az, amit épített a város, ami úgy néz ki, mint egy vízelvezető árok, de nem lejt, hogy elvezesse a vizet, vagy nem úgy, ahogy kellene? Minek építjük, ha funkcióját, az átadás pillanatában sem képes ellátni? Mennyibe kerülnek ezek, az egyébként igen balaszveszélyes, és ronda építmények? Ha ezek nem jók arra, amire épültek, akkor nem kidobott pénz minden egyes fillér, amit erre költöttek? Nem lehetne értelmesebben, szakszerűbben elkölteni a pénzünket?